

Cảm Ơn Em Mùa Xuân

Ôi Thiên Nga! Thiên Nga bay trên hồ xanh lặng. Buổi mai chan hòa nắng, đôi cánh trắng hay sương? Thiên Nga hay làn hương em vừa bay ngang đó? Thiên Nga hay là gió? Em! Thiên Nga của anh!

Buổi mai nắng long lanh và trời long lanh nắng. Em vẫn tà áo trắng cô nữ sinh ngày xưa. Thiên Nga không làm mưa mà thơ anh mướt mịn. Nhớ hồi em đứng tránh một ngày nắng chửa chan, tất cả thông bạt ngàn vì em reo rất khẽ. Gió bay về rất nhẹ theo Thiên Nga ngày xưa...

Ôi Thiên Nga giấc mơ trời mờ mờ yên ắng. Anh yêu em nhiều lắm nói không hết một lời và nếu nói trọn đời thì cũng là câu đó!

Thiên Nga ôi làn gió em mang về làn hương. Chưa bao giờ dễ thương như sáng nay anh thấy. Rừng cây không động đậy em bình yên bay qua. Anh đứng đợi từ xa một mùa Xuân đang tới. Cảm ơn em ngày mới. Cảm ơn em, mùa Xuân!

Ôi mùa Xuân anh ôm vào lòng không hết nắng. Em ngày xưa áo trắng hôm nay vẫn học trò. Anh chưa nói bao giờ anh-không-yêu-em-nữa. Anh cũng không hề hứa anh-là-kẻ-chung-tình. Em cái bóng cái hình ngàn năm em-nguyên-vẹn. Trái tim anh không xén một mảnh nào lang thang

Trần Văn Lệ